

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лей
За 6 месеца . 160 „Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Бълг. Култ. Общество отъ гр. Базарджикъ разтурено

Калиакренскиятъ окръженъ съдъ, заседаването си отъ 25 май т. г. даде присъдата по дѣлото, заведено отъ прокурорския паркетъ, постояване на Министерството на просвѣщението за разтуряне на Българското Културно Общество отъ гр. Базарджикъ, поради нѣкакви закононарушения.

Съдътъ, въ начало бѣше раздѣленъ при вземане на решението си, то председателстващиятъ г. Фрушану намѣри за неоснователни водитѣ на паркета, т. е. на Министерството на просвѣщението, доказва сѣдната г. Валериу Попеску бѣше за разтурянето на Б. К. О.

Съдътъ, попълвайки се съ съжителя г. Г. Думитреску, реши разтурянето на Бълг. Културно Общество въ гр. Базарджикъ и назначи за ликвидатори г. г. Папагеорге, учителъ отъ мѣстната румънска мъжка гимназия и Райкуляну, директоръ на мъжка Ромъняска.

Разтурянето на Обществото води следъ себе си като неминуемо послѣствие и криването на всички българтки частни учебни заведения отъ града, също така и присъединенитѣ къмъ Б. К. О. културни и благотворителни секции.

Присъдата е издадена съ право на апелативно обжалване.

аракъ въ
с. Есетлий,

онно ремонтиранъ и подно-
пуна се въ движение.
абоха акуратна, бърза и
лно задоволителна желан-
на клиента.

ДЕНЧО ПЕТКОВЪ

Воятъ на „Легионеритѣ“

Прословутиятъ Кола Чумети, чрезъ своя листъ, не престава да философствува на вересия. Въ последния си брой надава радостенъ вѣкъ, че „великата“ му идея за смѣна на населението, била полето и отъ столичния печатъ. Идеята идея!... Великъ човѣкъ, не съ боленъ мозъкъ.

Въ сѣщия брой то открива и една страшна язва срѣдъ румънитѣ: въ едно село кметътъ билъ българинъ! Какъвъ ужасъ! И за този ужасъ Чумети отправя едно писмо цѣли две колонии — огънь и барутъ — до г. окръжния управителъ.

Но за оправдание е г. Чумети. Затвори хана, сега може да е кандидатъ за селски кметъ...

Протестнитѣ събрания на мелничаритѣ

За 27 и 28 т. м. въ цѣлото кралство, мелничаритѣ собственици свикватъ голѣми публични протестни събрания противъ специалнитѣ нареждания на респективното министерство, чрезъ които, както е известно, се нанесохъ тежки удари противъ жизненитѣ интереси на мелничаритѣ. По тоя случай „Gazeta morarilor“ (Вестникъ на мелничаритѣ) е излязълъ въ специаленъ брой съ редица добре обосновани статии, енергично протестирайки противъ въведенія режимъ.

Както е известно, азъ нашия окръгъ, поради тия драконоаски разпорѣдки, десетки мелници се затвориха, тежкото послѣствие отъ което понесоха пакъ обеднѣлитѣ наши селяни. Тѣ трѣбваше да пътуватъ съ стотици километри, да търсятъ мелници, за да мѣлятъ брашно.

Къмъ протеста на мелничаритѣ отъ цѣлото кралство, се присъединяватъ всички наши мелничари.

ЗАКОННОСТТА НА цензурата

Отъ Браила съобщаватъ — В-къ „Кувънтулъ“ отъ Браила отправи енергиченъ протестъ до мѣстното окръжно управление и до

нитѣ работи за беззаконното прилагане на цензурата. Браила не се намира въ военно положение, следователно не може да има и

ТЪРЖЕСТВОТО НА

Българската Частна Девическа гимназия

Небивалиятъ успѣхъ на „Вълшебниятъ кладенецъ“

На 23 т. м. вечерта и на втория денъ сутринта (днешно) Българската частна девическа гимназия отъ града ни представи оперетата въ 3 действия „Вълшебниятъ кладенецъ“ отъ Луизи Бордесъ.

Нѣма да преувеличимъ ако кажемъ, че отъ времето на Душекъ—Бъчваровъ—когато се редѣха на нашата сцена хубавитѣ оперетки като „Тайнитѣ на харема“ и г. Орловъ—едва днесъ гражданството вижда небивалъ сцениченъ успѣхъ на питомцитѣ отъ нашата гимназия.

„Вълшебниятъ кладенецъ“, вълшебни, една отъ друга по-красиви картини се редятъ на сцената, които въ общия ентусиазмъ, разпалватъ единъ неописуемъ възторгъ въ погледитѣ на всички; една невидима, но мощно чувствуваша се вълна отъ напрегнато изживяване между сцена и публика сковава всѣка мисль и внимание. Диригентската багетъ сякашъ изтрѣгва отъ свѣта на вълшебнитѣ приказки чудно хубави картини и въ дивно съчетание разлива пѣснитѣ на волнитѣ бохемки съ играта на прекраснитѣ нимфи.

Публиката е въ неудържимъ възторгъ. Следъ всѣка сценка избухва буря отъ нестиващи ръкоплескания, които завършва съ избликъ на въздържане доволство и въ цѣлия салонъ ясно се чува: —Браво Бъчва! [Ат. Бъчваровъ, диригентъ].

За отбелязване по отдѣлно на участващитѣ, преди всичко, трѣбва да се поздравятъ главнитѣ виновници на това истинско тържество на девическата гимназия—учителитѣ, които не сж пожалили нито време, нито трудъ, нито опова послѣдовично постоянство, когато иматъ да се справитъ съ десетки деца, било въ подготовка на играта или въ заучаване на реплики, хорони и солози изпълнения. Г-нъ Ат. Бъчваровъ, диригентътъ, стѣбътъ на музикалното изкуство у насъ, познаваме твърде добре. За него ще кажемъ само двѣтъ възторжени думи, произнасяни непрекъснато отъ хиляди уста: „Браво Бъчва! Г-ца Александрова Блага—съ своитѣ обширни познания по

отъ главнитѣ ръководителки, наистина е успѣла да придаде душа и животъ на изнесеното. Г-жа Радка Петрова—Андреева—следъ приблизително 8 години откакто е напуснала сцената като една отлична любителка—днесъ я виждаме като режисьорка на своитѣ любителки ученички, отъ които е направила повече отъ очакването. На нея се дължи грамалиния успѣхъ на играта. Г-жа Цанка Колева—Лазарова—душата на хубавитѣ балетни игри, този пътъ безъ да преувеличимъ ще кажемъ, намина сама себе си; балетътъ на бохемитѣ, нимфитѣ и странната игра на лѣволчетата оставиха незаличими хубави впечатления. Оркестрътъ—подъ всѣка критика.

Ученичкитѣ: Московна Цвятанка [графиня де Рокрай]—даде великолепия игра; Абаджиева Милка [Валентина]—сжипо. Славова Здравка [Рутъ] и Витанова Пенка [Ноеми]—блещещи две звезди на нашата ученическа сцена; отъ край до край дадохъ безпогрѣшна игра—Славова притежава безпорни артистички и музикални качества. Милева Здравка [Клодетъ]—наивна, върваща овчарка, наивно непресиленна игра, ясенъ мелодиченъ гласъ; Димитрова Стоянна [Заза]—щастлива развръзка на скитница бохемка съвпадна точно съ щастливия ѝ дебютъ; Лолова Блага [Тереза]—една отъ първитѣ сили и този пътъ доказа, че театралниятъ ѝ талантъ не е случаенъ; тя притежава вродени артистични заложби. Колева Радка [Сузанъ]—даде твърде много, обещава твърде много.

На край, не може да се въздържимъ да не възкликнемъ съ чувство на дълбоко доволство отъ хубавата и изясня игра на ученичкитѣ, отъ примѣрния редъ, заслуженъ трудъ и постоянство на учителкитѣ и за избора на изнесена оперета:

—Отлично уредници и възпитателки на нашитѣ дѣвойки! Держайте ученички! Браво Бъчва!

Я. К-ски

Чети вестникъ

СТОПАНСТВО И НАУКА

Въ полето на интернационалното стопанско съревнование, успѣхъ за въ бъдеще ще има само онзи, на чиято страна сѣ науката и техниката. Затова почти въ всички културни държави се създават институти за бързата модернизация процеса на земеделското производство. Благодарната трансформация на едно примитивно и скъпано отъ професионални предразсѣдѣщи стопанство, е само тогава възможна, ако по пътя на една веща научна и техническа подготовка на стопанина той бѣде очистенъ отъ всички онѣзи невежества и неведения, които сѣ били винаги зловещи спѣтници на човѣшкия напредѣкъ.

Модернизиранието на земеделіето може да бѣде постигнато като се усъвършенствува непосредствения технически процесъ на земеделското производство и като едновременно се даде на земеделеца нужното образование, за да може най-добре да оползотвори условията и факторитѣ, които придружаватъ вѣщото и резултатно обработване на майката земя. Докато първото е полесно да се одѣлтури, тъй като то е единъ повече техническо — организационенъ въпросъ, лѣвската частъ, на чието разрѣшение се пада на държавата, второто е несравнено по-мѣжко, понеже то зависи отъ придобитото лично умѣние на човѣка и отъ великата неизвестна въ всѣко земеделско производство — времето. Масовото земеделско производство едва ли ще бѣде нѣкога въ състояние да се еманципира напълно отъ този мощенъ метеорологически факторъ — времето. Не ще съмнение, обаче, както това се вижда отъ примѣра на много земеделски страни, че образованиа земеделецъ е въ състояние да намали въ висша степенъ опасноститѣ и рисковетѣ, съ които е свързана една злополучна, земеделска година.

Трѣбва да споменемъ, че на всичко самородно, което селякътъ отъ вѣкове е прилагалъ по отношение на земята и времето е грубо невежество: но това, което той знае е само единъ жалкъ минимумъ отъ това, което той би трѣбвало да знае. Въ всѣка страна първичното значение на селянина се изразява въ една самобитна опитностъ върху предполагаемия най-добъръ начинъ на обработването на земята. Въ католическите държави тази опитностъ, благодарение на грижитѣ за запазване на придобито-

то умѣние, показва по-голяма логическа цѣлостъ, докато у славянскитѣ народи липсва това единство въ традиционната земеделска опитностъ. Интересно е, че голѣмия нѣмски ученъ Феликсъ Каницъ, установи още преди 70 години, че „отъ всички почти славяни, колкото се касае до умѣнието и техниката на обработването на земята, българския селянинъ стои на първо мѣсто и ако нему се даде земеделската техника на западна и срѣдна Европа, той ще бѣде недостигаемъ“.

Земеделската техника се съюзява съ земята: тя дава на последната калиумъ, нитрати, вжглеродъ, фосфоръ и пр., които се добиватъ като прѣки или странични продукти на р а з н и технически процеси. За земеделската наука обработването на земята — орането не е само единъ механически процесъ на раздробяване: съ него се повдигатъ количествено и качествено ползотворнитѣ свойства на земята.

Науката и техниката въ процеса на земеделското стопанство отиватъ въ своето творчество и по-далече: тѣ създаватъ нови видове, разновидности и култури: холандскитѣ лалета и грозде, италианскитѣ пютиони, американскитѣ рози безъ тръни и плодове безъ костилки, захарното цвѣкло, чието съдържание отъ захаръ се удвоило, българското грозде „Афусъ-Али“ и „Дамиятъ“ и прочее. Днесъ България изнася по 6—7 хиляди вагона десертно грозде, 500 вагона домати годишно, а до 1930 година подобенъ износъ не е съществувалъ. Благодарение на тѣзи усилия на науката сега има: около 6000 вида рози, 1000 вида далчета, толкова лалета, около 1000 сорта разни картофи, около 700 вида ябълки, круши и прочее. Въ скотовъдството на усилията на образованиа земеделецъ се дължатъ: унгарскитѣ и баварски коне, австрийскитѣ говеда, испанскитѣ и английски оаце, френски млѣкодайни кози, датски и италиански кокошки, които несаъ годишно до 343 яйца, грамадни белгийски зайци, английски гжлѣби, германски овчарски и други кучета, чехски изкуствено развъждани риби, французки катѣри и пр. На Балкана единъ голѣмъ успѣхъ е постигнала и България: ислѣрското сиво говедо, което отдавна се слави и извънъ границитѣ на България и минава днесъ за най-здравословното отъ Б-

ропа, карнобадската овца — най-добрата на Балкана и т. н.

Отъ всичко казано до тук се вижда какво голѣмо значение за земеделското стопанство има науката. Ето защо, въ повечето културни държави не се жалатъ материални жертви за създаването образователни институции за свободното стопанско и културно повдигане на земеделеца. Въ френския Пантеонъ подъ бюста на единъ великъ мѣжъ сѣ написани сѣ златни букви неговитѣ поучителни думи: „Следъ хлѣба, най-важното за единъ народъ е образованието“. Факленосецътъ на образованието всрѣдъ народа трѣбва да бѣде интелигенцията. Това е нейната историческа мисия. Агрономътъ трѣбва да бѣде въчитѣ на земеделеца жрецъ предъ олтаря на майката земя. Сѣщо народа самъ посрѣдствомъ научна популярна литература трѣбва да се грижи за своето самообразование. Природата отваря само на онзи своитѣ майчини обятия, който сѣ своята творческа воля, умѣние и вѣщина успѣва да проникне въ пазвата на нейнитѣ тайни. Затова свѣтлина, повече духовна свѣтлина за народа. Нека се знае, че както въ една война победата е винаги на страната на по-доблестнитѣ и храбритѣ, тъй и въ борбата за живота, щастието и благоденствието е на страната на по-подготвенитѣ, по-вѣщитѣ, по-културнитѣ!

АСЪНЪ БОЕВЪ ВИАНА

Конференцията на Балканскитѣ държави

На 27 т. м. въ Цариградъ ще се открие конференцията на Балканскитѣ държави, въ която ще участвуватъ Турция, Гърция, Югославия и Ромѣния, чийто представители ще разискватъ въпроса за мореплаването.

Въ тази конференция България не участвува.

ПРИЕМЪТЪ ВЪ РУМЪНСКАТА ЛЕ- ГАЦИЯ ОТЪ СОФИЯ

София — Румѣнскитѣ пълномощенъ м-ръ въ София, г. Василе Стойка даде голѣмъ приемъ въ салонитѣ на легацията, на който бѣха поканени бившитѣ м-ръ председатели г. г. Малиновъ, Мушановъ, генералъ Златевъ, проф. Цанковъ; Коларовъ, Казасовъ, проф. Арнаудовъ, ген. Кисовъ и много други държавници и общественици.

Идеята за балканско единство у българитѣ

Дейността на Георги Раковски

3)

отъ Д. Н. МИ

Отъ Сърбия Раковски иде въ Румѣния, където да продължи дейността си за сближение на всички балкански народи. Въ Букурещъ на 8 мартъ 1864 г., той издава първия брой на вѣкъ „Бъдущностъ“, редактиранъ на български а румѣнски езикъ. Раковски почва да работи чрезъ него за опознаване на румѣни и българини. Освенъ това, той разглежда въпроса на балканскитѣ народи. Румѣнската частъ на вестника е била редактирана отъ видния румѣнски книжовникъ Б. П. Хаждеу: 8].

Презъ 1864 г. Г. Раковски е развивалъ въ Румѣния многостранна политико-революционна дейностъ. Въ Букурещъ той работи неуморно за сключването на единъ общъ съюзъ между сърби, румѣни, черногорци и българини, 9) Както се вижда, отъ гърцитѣ той се е отказалъ.

Черногорскитѣ князь Николай изпраша въ Букурещъ презъ 1864 г., своя министъръ Маша Бърбица да води преговори съ румѣнското правителство за сключване съюзъ между тѣзи две балкански държави. Като добъръ познатъ, Раковски улеснява мисията на Върбица, благодарение връзкитѣ, които ималъ съ румѣнскитѣ държавници. Румѣния приела предложението на Черна-Гора. Сѣщо така, въ румѣнската еголица било постигнато едно споразумение между българини и черногорци. 10] На връщане отъ Букурещъ, черногорския пратеникъ се отбива въ Бѣлградъ, където преговарялъ за сключването на подобенъ съюзъ и съ сърбитѣ.

Отъ Букурещъ, Георги Раковски е въ-преписка съ сръбския м-ръ Ф. Христичъ и държанъ отъ него въ течение сѣ развиването на балканскитѣ политически въпроси. Почти цѣлата 1865 г., минала спокойна не само за Раковски, но и за всички народи на балканска Европа.

Презъ зимния сезонъ на 1865/66 г. Раковски има чести срещи и съвѣщания съ водителитѣ на румѣнската опозиция К. А. Росети и Братияну. Разговаряйки върху политическото положение на балканскитѣ народи, тѣ дали на Раковски да разбере, че момента за освобождаването на българитѣ е вече дошелъ и че ще иматъ помощта на румѣнцитѣ. Ионъ Братияну и К. Росети искали чрезъ Раковски да спечелятъ съдействието на българитѣ при плана имъ да свалятъ отъ престола князь Ал. Куза.

На 11 февруарий 1866 г.,

ра. Турцитѣ сѣ недоволни, заплашвайки Румѣния пация. Тогава румѣнскитѣ вѣстителство праща Ионъ Братияну при Раковски, с предложението да събере за единъ „Българсконъ“.

— За каква целъ образувате този легитименъ попиталъ Раковски.

— За да го присъкѣмъ напата редовна и заедно съ Сърбия и Гора да нападнеме и димъ турцитѣ отъ Бѣлградъ освободимъ по такъ чинъ България отъ него — отговорилъ Б.

Раковски не се покѣсърцето му трепна радостъ, виждайки който е толкова близко да се осмисли.

— Дайте ми нужнитѣ трѣби — казалъ Раковски азъ съмъ готовъ да за десетъ дни окая българини, съ които мѣ чудеса.11)

Между Ионъ Братияну и Раковски е било попълно съгласие по всѣящо този въпросъ.

Поради интриги на онзи, противници на Румѣнското правителство, кѣсва отношението сѣго. Положението на Раковски става толкова, че той е принуденъ срѣдната на месецъ 1866 г. да бѣга въ Ру-

Положението на Румѣния продължавайки да бѣде тично, между българини мѣни се основава единъ транслентъ комитетъ. Прѣмартъ 1866 г., безъ Ионъ Г. Раковски, взе вътъ една „свещенна ция“ (Cualificarea sacra) участието на българини. Връзкитѣ между двѣ рода ставатъ до толкова, щото идеята за сключването имъ въ едно кралство спечелила до вѣрженици. Циркулираже една карта на „българска империя“. Политическа ориентирѣ князь Каролъ погребва наги мечтата за една българска империя.12)

8) D. N. Mincev — Pa-
gară în România, până la
78. Constanța 1934. Стр. 7.

9) Д-ръ Боби Петровъ
Стр. 173.

10) Ibid — Стр. 174.

11) Ibid — Стр. 181.

12) Petru Constantinescu
lui României în epoca de

НАЦИОНАЛА ПОСТОЯНО ПЛАЩА

Осигурете си посежително против градобитнина. Бюрото е изплащало милиони за градобитнина, за пожари и за умрял на смърт.

Представител на осигурителното дружество **НАЦИОНАЛА** за окръг Калиакра

Г. АТАНАСОВЪ
Bazargic, str. Pr. Mihai, 21

Д-РЪ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Према презъ всяко време на деня —
Ул. „Принципеса Иляна“ 1 [Шадрафан-
ския площад] — Базардникъ

МАСЪ СВИНСКА

ЛОЙ ОВЧА И ГОВЕЖДА
ТОПЕНА И НЕТОПЕНА

Купуваме на най-добра цена
STR. „I. G. DUCA“ 59 — BAZARGIC

Д-РЪ Д. МИЛЕВЪ

— ХИРУРГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бившъ началникъ на хирургическото отделение при Варненската Държавна болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ образцово своя частна Хирургическа клиника въ гр. Варна, площадъ Екзархъ Йоифъ, въ зданието на Николай Неновъ, където приема и извършва всякакъв вид операции по най-усъвършенстванъ начинъ.

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

„МЕТЕОРЪ“

Най-усъвършенствания „Бунтмустеръ-Апаратъ“ всички дебелени и широчини доставя главния представител **Александъръ Х. Маринчевъ** Тутраканъ — Дуросторски окръгъ и Букурещъ VI str. Tutunari 24.

Американски облагородени лози

Овощни дръвчета доставя единствения главенъ представител за Кадрилатера на Пепиниерата „Фр. Каспари“ — Медиащъ

АЛЕКСАНДЪРЪ Х. МАРИНЧЕВЪ

— Тутраканъ —

МЕЖДУНАРОДНИ ОТНОШЕНИЯ

Презъ течение на световната политическа история, условията на всички просветени умове — на мислители, политици и ратници на мира — сж бивали насочвани винаги къмъ едно мирно уреждане на международните спорове и конфликти. Емануелъ Кантъ въ своето съчинение — „Къмъ вѣченъ миръ“ — възстава противъ вмѣсването въ управлението и работитъ на чуждитъ държави и проповѣдва идеята за миръ и побратимяване между народитъ. Още отъ първата половина на XVII столѣтие срещаме у народитъ едно желание, единъ стремежъ къмъ международно сътрудничество и коопериране въ името на възвишения идеалъ за миръ и разбирателство между народитъ. Съ Вестфалския миръ [1648 г.], съ който се туря край на тридесетгодишната война между Франция, Германия и Швеция се поставятъ първитъ основи на международното общество и се набелязватъ нормитъ на международното право и моралъ. Следъ многобройнитъ проекти за организиране и премахване хаоса въ международнитъ отношения, най-после тази идея се поде въ наше време отъ американския президентъ — Уйлсонъ, който съ месежитъ си отъ януарий 1917 — 1918 г., предъ американския конгресъ, въ 14 точки изложи основитъ, на които трѣбва да почива бждещия миръ и световнитъ статутъ. А съ парижката мирна конференция отъ 18 януарий 1919 г., заедно съ приключането на световната война, по предложение на президента Уйлсонъ, се поставиха основитъ на Обществото на народитъ, което да бди за запазване на мира и да служи за посредничество и избѣгване на въоръженитъ конфликти. До колко се оправдаха очакванията и надеждитъ на всички въ ефикасността на приложенитъ санкции отъ тази Лига на народитъ — не е мѣсто да третираме тукъ.

Дипломатията е тая, която презъ мирно време върши дѣлото на мира и служи за сношение и досегъ на една държава съ друга. Затова, преди да се стигне до въоръжено стѣлкновение се изпитватъ всички морални [дипломатически] срѣдства за уреждане на спора. Тѣй както отдѣлния индивидъ не може да живѣе изолирано, а търси помощта на себеподобнитъ си, защото човѣкъ по природа е — „обществено животно“, както го нарича Аристотелъ, така и една

ятели и съюзници. Всяка държава чрезъ своята дипломатия се стреми да осигури за себе си повече привилегии, повече гаранции за своята сигурност, граници и независимост. Въ подкрепа на тѣзи мисли достатъчно е да припомнимъ, че въ 1870—71 год., поражението на Франция дойде само за това, защото политическия гений на Бисмарка — „железния канцлеръ“ успѣ да обкръжи и изолира Франция по начинъ такъвъ, щото тя неминуемо капитулира въ фаталната за нея френско-пруска война. Отъ 1871 г. насамъ френскитъ държавници се убедили отъ този горчивъ за тѣхъ примѣръ, че една победа на зависи само отъ силата на оръжието и патриотизма на тѣхнитъ чеда, а зависи въ голѣма степенъ и отъ дипломатическата подготовка на тази победа. Ето защо, тѣ се заловиха на работа и тази дипломатическа деятельность, следъ единъ доста дълъгъ периодъ отъ време, кулминира въ момента отъ августъ 1914 г., когато Франция си взе реванша — успѣ да изолира Германия и я постави въ извъзможностъ къмъ по нататъшно действие. Победата надъ Германия бѣ и победа на френската дипломатия надъ германската такава. Отукъ се вижда, че прелюдията на всѣко въоръжено стѣлкновение между държавитъ се състои въ трескава дипломатическа дейностъ и подготовка.

Войната е последно срѣдство (ултимариумъ) въ разрешаване на международнитъ спорове. Тя е напрежение на единъ народъ — напрежение на всички негови матери-

ални, духовни и физически сили, насочени къмъ осъществяването на единъ националенъ идеалъ, или въ най-лошия случай, водещи къмъ завоевание и поробване на други народи. Тя е историческо събитие, което въ своята цѣлостъ представя една сложна съвкупностъ отъ дипломатически, стопански и военни действия. Редомъ съ развиващитъ се действия на бойния театъръ, въ дипломатическитъ канцеларии на стопанска почва се води ожесточена и разорителна борба. Войната, като срѣдство за уреждане на заплетенитъ международни спорове е отречена отъ всички. Но отъ вѣкове виждаме какъ тя по силата на нѣкакъвъ слѣпъ фатализъмъ увелича народитъ въ кървави разпри, довеждайки ги до състояние на първобитностъ, израждане и стопанска разруха.

Още повече при днешното плачевно състояние на отдѣлнитъ народни стопанства, при тази разбърканостъ и несигурностъ въ международнитъ стопански отношения — отекчени още повече отъ царското недоверие въ международния кредитъ и парализирани отъ митнически бариери и валутни запрещения — единъ световенъ пожаръ, при наличността на модернитъ технически съоръжения за масово изстребление и разоряване, би означавалъ свършека на всѣка европейска култура и цивилизация.

При такава натегната атмосфера кървавия и хищенъ Моллохъ чка своитъ жертви — милиони човѣшки същества.

Кос.

ПОЛОЖЕНИЕТО

НА ДУНАВСКИТЕ ДЪРЖАВИ И ГЕРМАНСКОТО НАШЕДСТВИЕ ВЪ АВСТРИЯ

Парижскитъ дипломатически дописникъ на „Танъ“ съобщава, че Малкото съглашение се движи въ рамкитъ на дадената отъ г. Бенешъ въ камарата на 21 мартъ 1934 г. опредѣление: Дунавскитъ държави не сж въ състояние да се противопоставятъ сами на германското нашествие въ Австрия. Поради това, само становището на голѣмитъ западни държави — Англия, Франция и Италия, ще опредѣли тѣхната съпротива или бездействие. Една обща и единодушно проявена въ Лондонъ, Парижъ и Римъ воля

сигурностъ да разчита на пълната подкрепа на Прага, Букурещъ и дори на Бѣлградъ. Ако, напротивъ, западнитъ държави се покажатъ незасегнати отъ въпроса или докажатъ, че сж неспособни да наложатъ своята воля, Австрия ще попадне изцѣло въ ржцетъ на Германия, а Малкото съглашение ще бжде принудено да се потруди да спечели благосклонността на господаря, отъ чиято власт то не може да избѣга.

Чети в-къ

Малцинствата въ Румъния

Въ столичния ежедневник — „Льо Моманъ“, списванъ на френски езикъ, известния ученъ и историкъ проф. Н. Йорга въ редъ статии изказва ценни мисли по малцинственитъ въпроси въ нашата страна. Четвъртата статия е посветена на българитъ. Следъ няколко исторически констатации върху произхода на българитъ отъ Добруджа и Бесарабия, той се спира по-обстойно върху румънската политика и малцинствата. Ето какво говори въ брой 370 отъ 14 май т. г. — Предаваме дословно: — „При вършвайки, бихъ желалъ да ви кажа коя е, споредъ менъ, най-мъдрата политика по отношение на малцинствата.

— „Азъ мисля (а моето мнение не е изолирано, че всѣки има право да учидецта си така, както му харесва. Да задължишъ родителитъ да пращатъ децата си въ едно определено училище, споредъ менъ е една грѣшка.

Въ Трансилвания има за малцинствата конфесионални училища, издържани отъ румънската държава. Тя изисква щото определено число часове да бъдатъ посветени за изучаването на румънски езикъ. Азъ смѣтамъ, че не трѣбва да се изисква нищо. Резултатитъ биха били най-добритъ. За всѣкого, който живѣе въ Румъния, познаването на румънски езикъ е необходимо.

— „Азъ съмъ противникъ сжщо на идеята за въвеждането на националната румънска история въ срѣдното образование на малцинственитъ училища. Националната история може да възбуди много по-живъ интересъ; нужно е щото всѣки да може това, което желае, това което съответствува на неговитъ душевни нужди и на неговото ориентиране. Не трѣбва никога да се притеснява една душа. Това е най-грозното злодеяние. Всѣки опитъ е обреченъ на неуспѣхъ. Унгарското минало е достатъчно доказателство — тогава се бѣ стигнало до прѣмѣна на названия, до наложителното усвояване

на една по-добра граматическа форма на унгарския езикъ. Какъвъ бѣ резултатъ? — г-нъ Маниу, за когото ви говорихъ, бѣ ученикъ въ унгарскитъ училища; той говори унгарски по начинъ толкова красивъ, както и всѣки отъ неговитъ другари отъ Будапештския парламентъ, обаче, въпрѣки това, негово изкуствено съчетано, познаване на езика и историята на унгарското кралство, той бѣ убеденъ противникъ на стария режимъ.“

— „Мнението, което ми прави честь да сподѣля е онова, на това свободолубиво малцинство, което ще завърши съ спечелване победата, когато абсурдността на другата метода бжде изпитана“

Намиране за излишно да коментираме трезвитъ и държавнически мисли на уважаемия професоръ. Дали заслѣпенитъ шовинисти както Кола Чумети, Алекс. Папагерге и Думитриу сж по-голѣми румънци отъ проф. Йорга? — Да не би да претендиратъ, че питаятъ по-искренни и по-чисти румънски чувства отколкото г-нъ Йорга — свѣтилото на румънската историческа наука?

Кос.

МЖЧНОТИИ ЗА ЛЪТОВНИЦИТЪ

Столичната преса надава твърде основателно тревогата относно мжчнотитъ, които се създаватъ за лѣтовницитъ.

Премахвватъ се намаленията по желѣзопѣжнитъ линии. Даватъ се намаления само 25 на сто и то придружени съ известни добавъчни такси.

Много курортни центрове сж приготвили протестни оплаквания. Не е зле да се замислятъ и нашитъ управници по тоя въпросъ, защото при горнитъ условия, славата на Балчикъ и другитъ ни крайбрѣжни лѣтовнища ще останатъ „славни“ на книга и по вестницитъ отъ миналитъ години.

Въ Лосъ-Анжелосъ, всѣки месецъ се разлива въ каналитъ 200.000 литри млѣко, а въ Хартфордъ — 10.000 литри.

Въ Чили сж били унищожени 225 хиляди овци, а въ Съединенитъ щати сж били заровени стотици хиляди овци, или сж били изоставени като мърша на лешоядцитъ.

Между другитъ предмети, претърпѣли сжщата участъ сж портокалови и ягодови градини, чай, риба, зърнени храни и всичко това въ грамадни количества.

И всичко това се върши, когато въ Индия и Китай десетки милиони човѣшки сжщества умираатъ отъ гладъ, когато въ всички страни на свѣта, беднитъ и безработнитъ сж забравили сладостта на унищожаванитъ произведения.

НАЙ-ГОЛѢМИЯТЪ ЧАСОВНИКЪ ВЪ СВѢТА

Французитъ твърдятъ, че часовника на айфеловата кула е най-голѣмиятъ въ свѣта. Изглежда, обаче, че това не е вѣрно. Диаметрътъ на единъ часовникъ на една лондонска желѣзопѣжна станция е 35 метра, т. е. съ 5 метра по-дълъгъ отъ часовника на айфеловата кула.

Други голѣми часовници сж часовника въ Джерсей-Сити (С. Щ.) съ диаметръ 16 м, Мелинсъ 17.7, часовника на катедралата въ Цюрихъ 8.65 м, въ Хамбургъ 7.5 м. Вестминстерската катедрала 8 метра.

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА МОНГОЛСКАТА РАСА

Монголската раса, която брой днесъ 500 милиона души, живущи на азиатския континентъ, нѣкога е владѣла Китай въ продължение на единъ вѣкъ и Русия, която е държала подъ своето иго 256 години.

Едва следъ руската революция руски учени сж почнали да изучаватъ епическата монголска поезия. Руската академия на наукитъ е публикувала „Легендата за Ханъ Гесеръ Мераенъ“, която представлява Илиадата на великия номадски народъ. Въ нея описаната показва една изобилна фантазия. Отъ това се заключава, че монголитъ сж имали една величествена поезия.

ЖЕНСКА ПОЛИЦИЯ ВЪ ЯПОНИЯ

Токио е първиятъ градъ въ Япония, който е въвелъ вече постоянна женска полиция.

Четиридесетъ жени и девойки въ цивилно и униформено облекло ще се грижатъ на първо време за сигурността на децата въ града.

Освенъ това, ще има 10 жени-полицайки по движението. Известенъ брой жени-полицайки ще иматъ задачата да се борятъ противъ продавачитъ на кокаинъ и на бѣли робини.

ВЪСТЪ

— Завчера, недѣля сутринта, презъ града ни мина Н. В. Кралица Мария. На гарата бѣ тържествено посрещната отъ мѣстнитъ официални цивилни и военни власти.

Н. В. Кралица Мария отпътува съ автомобилъ за лѣтната си резиденция въ гр. Балчикъ.

— Завчера, 25 т. м. въ Букурещъ бѣ насрочено дѣлото за признаване на Съюза на Българскитъ културни общества.

Вѣрва се, че този пжтъ сждѣтъ не ще отложи дѣлото.

— Българската колегия отъ Букурещъ е чествувала на 24 т. м. по блъскавъ начинъ празника на просвѣтата, св. св. Кирилъ и Методий.

Подробности въ идущия брой.

— Вчера въ мѣстния окръженъ сждъ бѣ насроченъ апела на селянитъ отъ с. Енидже-Хайдаръ, дадени подъ сждъ и глобени по 800 лей отъ учителя на селото за нередовно посещаване на училището отъ децата имъ.

— Въ кино театъръ „Сплендидъ“, събота, 30 май 1936 год., 9 и половина часа вечерта и недѣля, 10 ч. дневно, мжжкия хоръ на Обединенитъ театр. труппа Сава Огняновъ и църковния хоръ „Св. Троица“ ще дадатъ голѣмъ вокаленъ концертъ — 33 души, подъ ржководството на г. А. Шуровски, съ програма: Кириакъ, Теодореску, Глинка, Христовъ, Кедровъ Лвовски, Жаровъ и др.

Билетитъ се продаватъ отъ специални комисии, а вечерта при касата на театъра.

— Поради падна последъкъ слана, ч лозята и овошнитъ чета сж силно по- Посевитъ се нами добро състояние.

— Миналата въ четвъртъкъ и в-къ „Добруджанск не излизе по те причини.

— За 31 т. м. ватъ на извънредни членоветъ на кооперация „Хиги седалището на цията.

— Нашиятъ съ г. Д. Н. Минчевъ бранъ за редовенъ въ Дружеството на листитъ, публици сатели отъ Българ

— Новобранцитъ боръ 1936 год. въ положила кѣтва.

— Цевитъ на тѣ храни презъ дни отбелязаха гл спадания, особено на зимницата.

Загриженето срѣ дѣлскитъ кржгове

— Любителската рална труппа при Б.К.О. на 21 т. м. курещъ, въ салонъ шеумъ“ е представ сата „Една срещ моста“.

— Cumpărăm Br lemea, primim în c avansăm 60 la sută marfe predate, adresă Recomex — Bucur „Regala“ 8 telef. 36 la D-l ALBERT CIP Bazargic str. „Carol“

По бѣлия свѣтъ

ИЗЛИШЪЦИ И ГЛАДЪ

Единъ американски вестникъ дава интересни сведения за хранителнитъ запаси и други предукти, които сж били унищожени презъ последнитъ години.

Бразилия е унищожила 77 милиона и пол. човали кафе отъ мартъ до декември 1933 година.

Съединенитъ щати сж изгорили 6.200.000 мжжки прасета и 210.000 свини.

Въ ресторантъ „ДРАГО“
(срещу хотелъ „Регалъ“) ще нами

ВКУСНИ ЯСТИЯ
Кисело млѣко
ПРИГОТВЕНО ДОМАЩНО!

ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕН
Собственикъ, отъ редакторъ Я. х. Яневъ